

Çevre İllere Seyahatler

1958'de Erzincan'a gittim. Refet Kavukçu Bey'in evinde misafir oldum. Akşam cemaat toplandı ve [Kader Risalesini](#) okuyup ders yaptık.

Daha sonra Erzincan'a sürekli gidip gelmeye başladık. Erzincanlılar ile artık içli dışlı olmuştuk. Bu beraberliğimiz hâlâ devam etmektedir ve inşaallah kıyamete kadar da devam edecektir.

Malatya'ya gittim. Orada Hüseyin isminde bir kardeşe misafir oldum. Devlet Demir Yollarında çalışıyordu. Akşam evine cemaat topladı. Ders okumaya başladım. Ders okurken her taraftan soruyorlardı. Ders bir türlü ilerleyemiyordu. Daha sonraları Malatya'ya birkaç kez daha gittim. Hamdolsun. O gün bugündür gidiş gelişimiz devam ediyor.

Ağrı esnafından İshak Kaya isminde bir zat vardı. Erzurum'a sürekli ticaret için gelip gelirdi. Her gelişinde misafirimiz olur ve Risale-i Nur derslerini dinlerdi. Bediüzzaman'a karşı çok muhabbeti vardı. Her defasında:

"Bir de Ağrı'ya gelin, evimizde misafir olun." deyip duruyordu.

Bir gün yanıma bazı Risaleleri alıp Ağrı'ya gittim. Sora sora İshak Kaya'nın mağazasını buldum. Beni görünce çok sevindi. Konuşma esnasında:

"Bugün akşam bizde misafir olacaksın." dedi. O halde **"Akşam birkaç kişiyi çağır da bir ders okuyalım."** dedim. Bunu duyunca:

*"Hocam bizim evde başka misafirler var. Ama burada **Nazım Akkurt** isminde bir fırıncı var. Seni ona götürüyüm."* dedi.

Çantamı aldı, beni fırına kadar götürdü. Nazım Efendi'nin nerede olduğunu sordu. Fırının arka bölümünde uyduğunu söylediler.

"Ona bir misafir getirdim. Çağırın gelsin." dedi. Biraz sonra Nazım Efendi geldi. Heybetli, azametli, tok sesli bir adamdı. Tanıştık. Ağrı'ya niçin geldiğimi sordu. Nur Talebesi olduğumu öğrenince çok memnun oldu. Yanında bulunan Lem'alar'ı aldı, *"Burada bir yer var anlamadım. Bana burayı biraz anlatır mısın?"* dedi. O okudu, ben de anlattım. Akşam ders yapıp yapamayacağımızı sordum. Kabul etti. Akşam kalabalık bir cemaat toplamıştı. Onun evinde ders yaptık.

Sonraki yıllarda Ağrıya defalarca gittim. Her gittiğimizde Nazım'a misafir oluyordum. Kendisinin bir motosikleti vardı. Beni **Tutak, Patnos** ve çevre ilçelere götürüyordu. Bir defasında bana **Nusret Hoca Efendiden** bahsetti. O zaman Nusret Hoca Efendi

Ağrı'nın **Karacehennem Köyünde** imamlık yapıyordu. Birkaç hoca ile birlikte Nusret Hoca Efendinin köyüne gittik. Kendisiyle ilk tanışmamız böyle oldu.

Aynı yıllarda **Selahattin Hoca** ve **İdris Hoca** ile de tanıştık. Onlar da Erzurum'a gidip gelmeye başladılar. Bir gidişim de Nazım'a:

“Nazım, her zaman herkes eve derse gidip gelemez. Ağrı'ya müstakil bir medrese lâzım.” dedim. Bunun üzerine o, fırının üzerine bir medrese yaptı ve uzun yıllar orada Risale-i Nurlar okundu. Daha sonra hizmet genişledi ve daha geniş mekânlarda yeni yeni hizmet merkezleri açıldı.

Şarkta anarşik olayların yeni yeni başladığı yıllarda Ağrı'ya tekrar gitmiştim. Nazım Efendiye:

“Bu menfî gelişmeler için ne gibi tedbirler alacağımızı bir görüşelim.” dedim. O'da:

“Kıra gidelim. Ben bütün Nur talebelerini davet edeyim. Bu meseleyi müzakere ederiz.” dedi. Kıra gittik ve yemekten sonra kendilerine Lem'alardan şu bölümü okudum:

“Dikkat et, bu milletin bazılarının din ile bağlandıkları rabitaları kopmasın! Eğer böyle ahmakane körükörüne topuzların altında bazılarının dinden rabitaları kopsa, o vakit hayat-ı içtimaîyede bir semm-i katil hükmünde o dinsizler zarar verecekler. Çünkü mürtedin vicdanı tamam bozulduğundan, hayat-ı içtimaîyeye zehir olur.” [1](#)

Ve kendisine şunları söyledim:

*“Şimdi şarkta böyle bir tehlike baş gösterdi. Bunu önlemenin tek çaresi Üstad'ın ifadesiyle **“Nurdur ve Nur göstermektir.”** Artık siz Risale-i Nur'un ehemmiyetini anlamış insanlarsınız. Bundan sonra sizin bu Risale-i Nur'u köylere kadar gidip bütün şark insanlarına anlatmanız lâzım. Yoksa bu milletin başına öyle felâketler gelir ki, bundan kurtulmamız mümkün olmaz. Tebliğ farz-ı kifayedir. Fakat bir kimse bu işe ehil olursa ona farz-ı ayn olur. Şimdi bu vazife size farz-ı ayn oldu.”*

[1](#) Lemalar, s. 122.